

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 25 lutego 2016 r. – X Denmark A/S/Skatteministeriet**

(Sprawa C-118/16)

(2016/C 270/31)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X Denmark A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE⁽¹⁾ w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować w ten sposób, że objęta zakresem zastosowania art. 3 tej dyrektywy spółka będąca rezydentem państwa członkowskiego, która w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywanej sprawy otrzymuje odsetki od spółki zależnej z innego państwa członkowskiego, jest „właścicielem” tych odsetek w rozumieniu tej dyrektywy?
 - 1.1. Czy pojęcie „właściciel [odsetek]” użyte w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować zgodnie z odpowiadającym mu pojęciem użytym w art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r.?
 - 1.2. Jeśli na pytanie 1.1. należy odpowiedzieć twierdząco, czy pojęcie to należy zatem interpretować jedynie z uwzględnieniem komentarzy do tego art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r. (pkt 8), czy też przy dokonywaniu tej wykładni tej można zastosować późniejsze komentarze, m.in. te dokonane w dodatkach z 2003 r. w przedmiocie „spółek pośredniczących” (pkt 8.1, obecnie pkt 10.1), czy też te dokonane w dodatkach z 2014 r. w przedmiocie „obowiązków umownych i wynikających z przepisów prawnych” (pkt 10.2)?
 - 1.3. Jeśli komentarze z 2003 r. mogą zostać zastosowane przy dokonywaniu tej wykładni, czy warunkiem uznania spółki za niebędącą „właścicielem [odsetek]” w rozumieniu dyrektywy 2003/49/WE jest stwierdzenie rzeczywistego przepływu środków do podmiotu uznanego w państwie, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, za „właściciela” rozpatrywanych odsetek, a jeśli tak – czy dalszym warunkiem tego uznania jest stwierdzenie, że ten rzeczywisty przepływ miał miejsce w ścisłym związku czasowym z wypłatą odsetek czy też miał postać wypłaty odsetek?
 - 1.3.1. Jakie znaczenie ma w tym względzie to, czy pożyczka została udzielona za pomocą kapitału akcyjnego, czy rozpatrywane odsetki są dopisywane do kapitału („rolled up”), czy spółka otrzymująca odsetki przekazała je następnie w obrębie grupy do będącej rezydentem w tym samym państwie członkowskim spółki dominującej mając na celu optymalizację wyników pod względem podatkowym zgodnie z obowiązującymi w tym państwie przepisami, czy rozpatrywane odsetki zostały następnie przekształcone w kapitał spółki udzielającej pożyczki, czy odbiorca odsetek ma umowny lub wynikający z przepisów prawa obowiązek do przekazania ich innemu podmiotowi oraz to, czy znaczna część podmiotów uznanych w państwie, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, za „właścicieli odsetek”, jest rezydentami w innych państwach, również członkowskich, z którymi Dania zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, efektem czego zgodnie z duńskim ustawodawstwem jest brak podstawy do pobrania podatku u źródła, jeśli te podmioty były pożyczkodawcami i otrzymały odsetki w sposób bezpośredni?
 - 1.4. Jakie znaczenie dla rozpatrzenia kwestii, czy spółkę otrzymującą odsetki można uznać za ich „właściciela” w rozumieniu dyrektywy ma to, że sąd odsyłający po dokonaniu oceny okoliczności faktycznych stwierdzi, iż spółka otrzymująca odsetki – pomimo tego, że nie jest ani umownie, ani na podstawie przepisów prawa zobowiązana do dalszego przekazania otrzymanych odsetek innemu podmiotowi – nie ma „pełnego” prawa do „korzystania i pobierania korzyści” z odsetek, o którym mowa w sporządzonych w 2014 r. komentarzach do modelowej konwencji podatkowej z 1977 r.?

2. Czy powołanie się przez państwo członkowskie na art. 5 ust. 1 dyrektywy o stosowaniu w przypadku zwalczania nadużyć przepisów krajowych czy też na art. 5 ust. 2 wiąże się z przyjęciem założenia, że to państwo członkowskie przyjęło szczególnie przepis wykonawczy do art. 5 rzeczony dyrektywy, czy też że w tym prawie krajowym ustanowione zostały powszechnie obowiązujące przepisy czy też zasady dotyczące nadużyć i oszustw podatkowych oraz uchylania się od opodatkowania, które mogą być interpretowane zgodnie z tym art. 5?
 - 2.1. Jeśli na pytanie 2 należy odpowiedzieć twierdząco, czy § 2 ust. 2 lit. d) duńskiej ustawy o podatku dochodowym od spółek akcyjnych, zgodnie z którym ograniczony obowiązek podatkowy w zakresie dochodu z odsetek nie obejmuje „odsetek zwolnionych z opodatkowania [...] z tytułu dyrektywy 2003/49/WE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich”, można uznać za taki szczególnie krajowy przepis, o którym mowa w art. 5 dyrektywy?
3. Czy postanowienie zawarte w podpisanej przez dwa państwa członkowskie umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania sporządzonej zgodnie z modelową konwencją OECD, zgodnie z którą opodatkowanie odsetek jest uzależnione od tego, czy spółkę otrzymującą odsetki można uznać za ich właściciela stanowi oparty na umowie przepis niezbędny do zapobiegania nadużyciom finansowym, o którym mowa w art. 5 rzeczony dyrektywy?
4. Czy nadużyciem itp. w rozumieniu dyrektywy 2003/49/WE jest to, że w państwie członkowskim, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, można dokonać odliczenia podatkowego dotyczącego odsetek, podczas gdy w państwie członkowskim, w którym spółka otrzymująca odsetki jest rezydentem, odsetki nie podlegają opodatkowaniu?
5. Czy spółka będąca rezydentem w Luksemburgu, utworzona i zarejestrowana zgodnie z luksemburskim prawem spółek jako „société en commandite par actions” (S.C.A.), a także zaklasyfikowana jako „société d’investissement en capital à risque” (SICAR) na mocy luksemburskiej ustawy z dnia 15 czerwca 2004 r. o spółkach inwestycyjnych kapitału wysokiego ryzyka, jest objęta zakresem dyrektywy 2003/49WE?
 - 5.1 Jeśli na pytanie 5 należy odpowiedzieć twierdząco, czy wówczas luksemburska spółka „S.C.A., SICAR” może być „właścicielem” odsetek w rozumieniu dyrektywy 2003/49/WE, nawet jeśli państwo członkowskie, w którym spółka dokonująca wypłaty odsetek jest rezydentem, uznaje daną spółkę za podatkowo transparentną w rozumieniu jego prawa krajowego?
 - 5.2 Jeśli na pytanie 1 należy odpowiedzieć przecząco, czyli, że spółka otrzymująca odsetki nie jest uznawana za będącą właścicielem rzeczonych odsetek, czy spółka S.C.A./SICAR może wówczas, w takich okolicznościach jak te rozpatrywane w niniejszej sprawie, zostać uznana za „właściciela” przedmiotowych odsetek w rozumieniu tej dyrektywy?
6. Czy państwo członkowskie, które nie chce uznać tego, że spółka z innego państwa członkowskiego jest właścicielem odsetek, i podnosi, że ta spółka z innego państwa członkowskiego jest sztucznie stworzoną spółką pośredniczącą, jest zgodnie z dyrektywą 2003/49/WE czy też art. 10 WE zobowiązane do udzielenia informacji o tym, kogo w tej sytuacji państwo to uznaje za właściciela [odsetek]?
7. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana, w związku z dyrektywą 2003/49/WE, za zwolnioną z opodatkowania u źródła odsetek otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, a spółka dominująca w tym drugim państwie członkowskim jest uznana za objętą w nim w zakresie tych odsetek ograniczonym obowiązkiem podatkowym, czy wówczas art. 43 WE w związku z art. 48 WE wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym to drugie państwo członkowskie nakłada na (zależną) spółkę zobowiązaną do potrącenia podatku u źródła w przypadku zwłoki w płatności wymóg uiszczenia odsetek za zwłokę o wyższej stawce niż stawka odsetek za zwłokę wymaganych w państwie członkowskich w przypadku skierowania wierzytelności podatkowej dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych (obejmującej m. in. dochód z odsetek) wobec spółki będącej rezydentem tego samego państwa członkowskiego?

8. Jeśli będąca rezydentem w danym państwie członkowskim spółka (dominująca) nie może w danym przypadku zostać uznana, w związku z dyrektywą 2003/49/WE, za zwolnioną z opodatkowania u źródła odnośnie odsetek otrzymanych od spółki (zależnej) będącej rezydentem w innym państwie członkowskim, a spółka dominująca w tym drugim państwie członkowskim jest uznana w tym państwie członkowskim odnośnie tych odsetek za podatnika objętego ograniczonym obowiązkiem podatkowym, czy art. 43 WE z związku z art. 48 WE (bądź też art. 56 WE), razem lub każdy z osobna, wyklucza ustawodawstwo, zgodnie z którym:

- a) to inne państwo członkowskie nakłada na spółkę wypłacającą odsetki obowiązek potrącenia podatku od odsetek u źródła oraz odpowiedzialność wobec organów publicznych za niepobrany u źródła podatek, jeśli nie ma takiego obowiązku potrącenia podatku u źródła w przypadku, gdy spółka otrzymująca odsetki jest rezydentem w tym innym państwie członkowskim?
- b) spółka dominująca w tym innym państwie członkowskim nie ma obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych przez dwa pierwsze lata podatkowe, lecz może zacząć płacić ten podatek dopiero znacznie później niż data wymagalności podatku potrącanego u źródła?

Trybunał jest proszony o udzielenie odpowiedzi na pytanie 8 łącznie z odpowiedzią na pytanie 7.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich Dz.U. 2003, L 157, s. 49

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 25 lutego 2016 r. – C Danmark I/Skatteministeriet**

(Sprawa C-119/16)

(2016/C 270/32)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C Danmark I

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE ⁽¹⁾ w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować w ten sposób, że objęta zakresem zastosowania art. 3 tej dyrektywy spółka będąca rezydentem państwa członkowskiego, która w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywanej sprawy otrzymuje odsetki od spółki zależnej z innego państwa członkowskiego, jest „właścicielem” tych odsetek w rozumieniu tej dyrektywy?
 - 1.1. Czy pojęcie „właściciel [odsetek]” użyte w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/49/WE w związku z jej art. 1 ust. 4 należy interpretować zgodnie z odpowiadającym mu pojęciem użytym w art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r.?
 - 1.2. Jeśli na pytanie 1.1. należy odpowiedzieć twierdząco, czy pojęcie to należy zatem interpretować jedynie z uwzględnieniem komentarzy do tego art. 11 modelowej konwencji podatkowej z 1977 r. (pkt 8), czy też przy dokonywaniu tej wykładni tej można zastosować późniejsze komentarze, m.in. te dokonane w dodatkach z 2003 r. w przedmiocie „spółek pośredniczących” (pkt 8.1, obecnie pkt 10.1), czy też te dokonane w dodatkach z 2014 r. w przedmiocie „obowiązków umownych i wynikających z przepisów prawnych” (pkt 10.2)?